Lietas arhīva Nr. A42-00956-17/35
ECLI:LV:ADRJRIT:2017:1025.A420280215.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 25.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicēja valsts sociālās aprūpes centra „Rīga" pilnvarotajiem pārstāvjiem /pers. A/ un /pers. B/ un atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Labklājības departamenta pārstāvim zvērinātam advokātam Normundam Šlitkem,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicēja valsts sociālās aprūpes centra „Rīga" pieteikuma par 2011.gada 30.decembra vispārīgās vienošanās Nr.DL-11-157-lī izpildes pareizību un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Labklājības departaments (turpmāk – departaments) 2011.gadā izsludināja iepirkumu „Ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas pensijas vecuma personām un personām ar invaliditāti pakalpojuma nodrošināšana 2012. – 2014.gadā" (iepirkuma identifikācijas Nr.RDLD 2011/21).

2011.gada 30.decembrī noslēgta vispārīgā vienošanās Nr.DL-11-157-lī starp departamentu un pakalpojumu sniedzējiem, tostarp – pieteicēju valsts sociālās aprūpes centru „Rīga" par ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojuma sniegšanu pensijas vecuma personām un pilngadīgajām personām ar 1. un 2.grupas invaliditāti (turpmāk – vienošanās). Vienošanās noteica personas kopējo uzturēšanās maksu Ls 9,85 (14,02 *euro*) dienā. Vienošanās darbības termiņš līdz 2014.gada 31.decembrim.

2014.gada 16.janvārī noslēgti vienošanās grozījumi. Tajos noteikts, ka departaments par sniegto pakalpojumu pieteicējam veic personas kopējo uzturēšanās maksu 15,42 *euro* dienā.

[2] 2014.gadā departaments izsludināja jaunu līdzīga satura iepirkumu „Ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas pensijas vecuma personām un personām ar invaliditāti pakalpojuma nodrošināšana 2015.-2017.gadam" (iepirkuma identifikācijas Nr.RDLD 2014/89).

Ar 2014.gada 8.decembra vēstuli Nr.DL-14-917-nd departaments informēja pieteicēju, ka tā piedāvājums iepirkumā tika noraidīts un tālāk netika vērtēts.

Pieteicējs turpināja sniegt sociālos pakalpojumus Rīgas pašvaldības iedzīvotājiem un lūdza pašvaldību segt tā izmaksas 15,42 *euro* dienā. Departaments atteicās segt sociālā pakalpojuma izmaksas, jo par turpmāko laiku nav noslēgts līgums par pakalpojumu saņemšanu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2015.gada 17.jūlijā saņemts pieteicēja pieteikums par publisko tiesību līguma noslēgšanu starp departamentu un pieteicēju par sociālo pakalpojumu sniegšanu Rīgas domes klientiem no 2015.gada 1.janvāra par 21,34 *euro* dienā un pienākuma uzlikšanu departamentam atlīdzināt pieteicējam maksu par sociālo pakalpojumu sniegšanu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 30.jūnijam 256 750,90 *euro* un nokavējuma procentus 4043,84 *euro* apmērā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs uzskata, ka vienošanās pēc savas būtības ir uzskatāma par publisko tiesību līgumu, jo slēgta, lai izpildītu likumā „Par pašvaldībām" noteikto pašvaldības funkciju.

Vienošanās termiņš beidzās 2014.gada 31.decembrī, taču ne departaments, ne Rīgas pilsētas pašvaldība neveica darbības, lai visus klientus, kas saņēma sociālos pakalpojumus, pārvietotu pie citiem pakalpojumu sniedzējiem, ar šādām darbībām apstiprinot, ka vēlas turpināt vienošanos.

Pieteicējs pieņēma šādu situāciju un turpināja sniegt sociālos pakalpojumus. Tādējādi puses ar savu rīcību izteica saskanīgu gribas izteikumu par iepriekš noslēgtās vienošanās turpināšanu. Tomēr departaments atteicās samaksāt par klientiem sniegtajiem sociālajiem pakalpojumiem laika periodā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 30.jūnijam, uzskatot, ka iepriekš noslēgtā vienošanās vairs nav spēkā un jaunu vienošanos pa sociālo pakalpojumu sniegšanu nav pamata noslēgt.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 24.septembra noteikumu Nr.901 „Ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas iestāžu maksas pakalpojumu cenrādis" (turpmāk – noteikumi Nr.901) 2.pielikuma 1.2.4.apakšpunktu maksa par ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu VSAC „Rīga" kopš 2015.gada 1.janvāra ir 21,34 *euro* dienā.

Pieteicējs uzskata, ka Rīgas pilsētas pašvaldībai ir jāpilda tiesību normās noteiktais, kā arī, īstenojot savu funkciju un ņemot vērā faktiski izveidojušos situāciju, ir pienākums veikt samaksu par sociālo pakalpojumu centrā arī pēc 2015.gada 1.janvāra, kā arī noslēgt jaunu publisko tiesību līgumu vai pagarināt esošās vienošanās termiņu.

Kopējais parāds uz 2015.gada 1.jūliju ir 260 794,74 *euro*, pamatparāds 256 750,90 *euro* un likumisko nokavējuma procentu maksājums atbilstoši Civillikuma 1765.pantam 4043,84 *euro*.

[3.2] 2015.gada 16.decembra pieteikuma grozījumos pieteicējs norāda, ka pēc 2015.gada 30.jūnija sociālās aprūpes centrā turpina uzturēties viens departamenta sociālais klients, kuram pieteicējs nodrošina sociālās aprūpes un rehabilitācijas pakalpojumu. Līdz ar to departamenta kopējais parāds uz 2015.gaa 16.decembri sastāda 260 042,72 *euro* un likumisko nokavējuma procentu maksājums – 11 199,89 *euro*. Pakalpojuma līgumu departaments ar pieteicēju par klienta uzturēšanos nav noslēdzis.

[3.3] 2017.gada 26.aprīļa pieteikuma grozījumos pieteicējs norāda, ka pēc 2015.gada 30.jūnija līdz 2016.gada 20.septembrim ieskaitot, sociālās aprūpes centrā turpināja uzturēties viens Rīgas domes sociālais klients, kuram pieteicējs nodrošināja sociālās aprūpes un rehabilitācijas pakalpojumu. Pakalpojuma līgumu departaments ar pieteicēju par klienta uzturēšanos nenoslēdza. Līdz ar minētā klienta izstāšanās dienu, kas ir 2016.gada 20.septembris, uzskatāms, ka ir izbeigusies noslēgtā vienošanās starp departamentu un pieteicēju. Departamenta kopējais parāds uz 2017.gada 26.aprīli ir 264 753,89 *euro* un likumiskie procenti 32 641,30 *euro*.

[3.4] 2017.gada 19.jūnija pieteikuma grozījumos pieteicējs precizē pieteikumu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2017.gada 6.jūlija lēmumu pieteicēja grozījumi, saskaņā ar kuriem pieteikums iesniegts par vienošanās izpildes pareizību un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, ir pieņemti.

[4] Departaments tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, norādot turpmāk minētos argumentus.

[4.1] Pušu starpā nav noslēgts publisko tiesību līgums, bet gan pastāv civiltiesiskas attiecības, kur puses (valsts no vienas puses un pašvaldības no otras puses) nav vienojušās par pakalpojuma cenu, un šajā jautājumā pušu starpā pastāv strīds.

[4.2] Personu iemitināšana un pārcelšana no viena aprūpes centra uz citu ir saistīta ne vien ar finansiālu jautājumu risināšanu, bet arī ar minētās personas cilvēktiesību ievērošanu. Konkrētajā gadījumā, zinot pieteicēja īpašnieka (valsts) vēlmi paaugstināt pakalpojuma cenu, departaments ir veicis nepieciešamos soļus, lai saprātīgā termiņā pārtrauktu šī pakalpojuma saņemšanu. Pušu starpā nav strīda, ka minēto pakalpojumu saņemšana, ņemot vērā šo pakalpojumu raksturu, nav pārtraucama nekavējoties, cita starp ņemot vērā abu pušu pienākumu nodrošināt Latvijas Republikas Satversmes 110.pantā garantēto pamattiesību nodrošināšanu iemitinātajām personām.

[4.3] Lai arī pušu starpā noslēgtās vienošanās termiņš formāli beidzās 2014.gada 31.decembrī, nav strīda, ka pakalpojumu ņēmējs veica nepieciešamās darbības (ko apliecina fakts, ka šobrīd pieteicēja izmitināšanas pakalpojumi no departamenta puses vairs gandrīz pilnībā netiek izmantoti un secīgi nepamatots ir prasījums uzlikt par pienākumu noslēgt vienošanos par šī pakalpojuma saņemšanu), lai nodrošinātu personu, kurām ir nepieciešams valsts un pašvaldības atbalsts, pārcelšanu uz citiem aprūpes centriem, ievērojot pakalpojuma gala saņēmēju pamattiesības. Šādā situācijā pakalpojuma cenas vienpusēja noteikšana ir ne vien nepamatota, bet arī civiltiesību principiem neatbilstoša.

Iemitinot jaunus klientus, tai skaitā noslēdzot jaunu vienošanos ar departamentu, pieteicējam ir tiesības noteikt jaunu cenu, ko pakalpojuma ņēmējs ir tiesīgs pieņemt vai nepieņemt atkarībā no tā darbību regulējošajiem normatīvajiem aktiem un budžeta līdzekļu apmēru. Savukārt, turpinoties jau esošajām attiecībām, pakalpojuma maksas maiņa, īpaši – nedodot samērīgu termiņu, kas ļautu nodrošināt personu pamattiesību ievērošanu, nav pieļaujama.

[4.4] Departamentam kā pašvaldības iestādei ir pienākums ievērot Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma prasības, izvēloties pakalpojumu sniedzēju. Kā norādīts arī Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā, sociālie pakalpojumi tiek finansēti no pašvaldības budžeta, secīgi – uz šiem izdevumiem ir attiecināmas Publisko iepirkumu likuma normas.

Personu izmitināšanu sociālās aprūpes centros piedāvā gan valstij piederoši sociālās aprūpes centri, gan arī privāti komersanti, kur privāto komersantu sniegto pakalpojumu cenu piedāvājumi nereti ir zemāki nekā valsts aprūpes centru cenu piedāvājumi, secīgi, minētajām tiesību normām neatbilstoša būtu departamenta rīcība, noslēdzot līgumu ar pieteicēju bez iepirkuma procedūras par cenu, kas būtiski pārsniedz tirgus cenu, vai tiesas sprieduma, kas departamentam uzliktu šādu pienākumu.

[5] Labklājības ministrija administratīvajā lietā sniedza atzinumu (viedokli), kurā norādīja, ka pieteikums par publisko tiesību līguma noslēgšanu un atlīdzinājuma par līguma izpildes rezultātā nodarītajiem zaudējumiem ir pamatots.

[6] Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija administratīvajā lietā sniedza viedokli, ka, ņemot vērā noslēgtā līguma saturu (pakalpojuma pirkšana, nodrošinot atlīdzību pakalpojuma sniedzējam), ir redzams, ka tas atbilst civiltiesiska līguma pazīmēm. Turklāt līgums pēc savas būtības neatbilst nevienam no Valsts pārvaldes iekārtas likumā norādītajiem publisko tiesību līgumu veidiem, tāpēc ministrija uzskata, ka, izvērtējot minēto strīdu, ir jāpiemēro attiecīgie Civillikuma noteikumi.

Nav pamata apgalvot, ka attiecīgo klientu uzturēšanās centrā, ir uzskatāma par departamenta piekrišanu līguma ar pieteicēju pagarināšanai.

Pēc būtības pašvaldības domei Valsts pārvaldes iekārtas likuma izpratnē nav augstākas iestādes, kad tā veic autonomo funkciju izpildi un tā ir tiesīga izlemt pati, kā īstenojami no tās autonomā kompetencē esošas funkcijas izrietoši pārvaldes uzdevumi. Ministrijas ieskatā, ne Labklājības ministrija, ne pieteicējs nevar vērtēt lietderību tam, kādā veidā pašvaldība realizē savus no pašvaldības autonomām funkcijām izrietošus uzdevumus.

Saskaņā ar ministrijas rīcībā esošo informāciju šobrīd nav konstatējams tiesiskais pamats pieteicēja rēķinu apmaksai par periodu pēc līguma termiņa beigām. Vienlaikus, ja šāds tiesiskais pamats tiktu konstatēts, tad pašvaldībai savstarpējās sarunās ar Labklājības ministriju un pieteicēju būtu jāvienojas par veidu, kādā tiek kompensēti pieteicēja faktiski sniegtā pakalpojuma izdevumi.

[7] Administratīvā rajona tiesa ar 2016.gada 4.marta lēmumu izbeidza tiesvedību lietā, ņemot vērā, ka strīdi par publiskā iepirkuma rezultātā noslēgtā līguma izpildi ir risināmi civilprocesuālā kārtībā, kā arī apstākli, ka nav iestājušies Publisko iepirkumu likuma 85.^{1} un 85.^{2} pantā minētie priekšnoteikumi pieteikuma par iepirkuma līguma vai vispārīgās vienošanās atzīšanu par spēkā neesošu, to noteikumu grozīšanu vai atcelšanu vai vispārīgās vienošanās termiņa saīsināšanu iesniegšanai, ir iestājušies Administratīvā procesa likuma 282.panta 2.punktā norādītie apstākļi tiesvedības izbeigšanai.

[8] Pieteicējs Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 4.marta lēmumu pārsūdzēja Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ar 2016.gada 10.oktobra lēmumu atcēla Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 4.marta lēmumu un nodeva lietu izskatīšanai Administratīvajā rajona tiesā.

[9] Pieteicēja pārstāvji tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Pieteicēja pārstāvis norādīja, ka piekrīt tam, ka prasījums tiek precizēts, neminot atlīdzinājuma summu, bet tiesai nosakot attiecīgo līgumcenu. Pieteicējs uzskata, ka maksa nosakāma 21,34 *euro* dienā.

[10] Departamenta pārstāvis tiesas sēdē neatzina pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz rakstveida paskaidrojumā ietvertajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[11] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir

nepamatots un noraidāms.

[12] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šajā lietā atzinis, ka sociālā pakalpojuma uzdevumu deleģēšanas līguma izpilde ir apspriežama pēc Valsts pārvaldes iekārtas likuma normām un citām publisko tiesību normām, kas regulē šā uzdevuma izpildi un norēķinu kārtību par to. Ievērojams, ka saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 47.pantu deleģēšanas līgumu var aprobežot ar termiņu, tomēr saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 47.[1] panta pirmo daļu līguma izbeigšanās gadījumā līdzēji nodrošina valsts pārvaldes uzdevuma izpildes nepārtrauktību. Vienlaikus Valsts pārvaldes iekārtas likums neparedz personu tiesības prasīt publiskai personai nodot kādu pārvaldes uzdevumu jeb deleģēt, tādējādi pieļaujams vienīgi prasījums par publisko tiesību līguma izpildes pareizību, t.i., vai pieteicējai pienākas atlīdzība par faktiski veiktajām darbībām pēc līguma termiņa beigām (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2016.gada 10.oktobra lēmumu lietā SKA-933/2016 11.punktu*).

Šī atziņa ņemama vērā, izskatot šo lietu.

[13] Lietā nav strīda, ka pieteicējs ir turpinājis sniegt departamentam vienošanās noteikto pakalpojumu pēc vienošanās termiņa beigām laika posmā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 20.septembrim. Tāpat lietā nav strīds, ka pieteicējam pienākas atlīdzība par sniegto pakalpojumu pēc vienošanās termiņa beigām.

Lietā pastāv strīda par atlīdzības apmēru – pakalpojuma maksu dienā pēc vienošanās termiņa beigām, proti, vai tā nosakāma 15,42 *euro* kā to uzskata departaments, vai 21,34 *euro* kā to uzskata pieteicējs.

[14] Tiesa uzskata, ka maksa par pakalpojumu pēc vienošanās termiņa beigām, laika posmā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 20.septembrim, nosakāma 15,42 *euro* dienā. Tiesa to pamato ar tālāk norādīto.

[14.1] Civillikuma 1527.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Šajā tiesību normā deklarēts vispārējs *pacta sunt servanda* (līgumi ir jāpilda) princips, ko apstiprina arī Civillikuma 1588.pantā noteiktais, ka viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda, un tādēļ, ka viņa to neizpilda.

Izskatāmajā gadījumā minētais attiecināms uz vienošanās noteikto maksu par pakalpojumu, kas vienlaikus ir darījuma būtiska sastāvdaļa. Tādējādi vienpusējā kārtā nevar ne atkāpties no vienošanās noteiktās maksas samaksas, ne arī to grozīt.

[14.2] Vienošanās 2.punkts nosaka, ka vienošanās stājas spēkā no 2012.gada 1.janvāra un ir spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim vai līdz pušu saistību pilnīgai izpildei.

Tiesas ieskatā, vienošanās ietvertā atruna, ka vienošanās ir spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim vai līdz pušu saistību pilnīgai izpildei, ir tulkojams kā nosacījums, ja kādu noteiktu apstākļu dēļ ar vienošanos nodibinātās pušu saistības turpinās arī pēc vienošanās noteiktā termiņa, piemērojami vienošanās noteikumi.

Izskatāmajā gadījumā šādas situācijas iespējamība, ka pušu saistības turpinās arī pēc vienošanās termiņa beigām, pamatojama ar pakalpojuma veidu un izpildes nosacījumiem. Pakalpojuma sniegšanu nav iespējams nekavējoties pārtraukt. Departamenta pienākums ir nodrošināt personām, kuras saņem pakalpojumu, tā nepārtrauktību, tostarp pakalpojuma sniedzēja maiņas procesā. Atzīstams, ka šajā situācijā, personu pārvietošanas procesā, ir būtiski ievērot Latvijas Republikas Satversmes nosacījumus, kas ietver tiesības uz mājokļa neaizskaramību (96.pants) un tiesības slēgt laulību un dzīvot ģimenē (110.pants). Atbildība par šo tiesību nodrošināšanu ir abpusēja, proti, gan pakalpojuma sniedzējam – pieteicējam, gan pašvaldībai – departamentam.

Tā kā vienošanās termiņš bija beidzies, bet pušu saistības turpinājās, tās apspriežamas pēc vienošanās noteikumiem. Vienošanās arī neparedz, ka, beidzoties tās termiņam, iesākto saistību izpildei būtu piemērojami citi noteikumi. Minētais pilnībā attiecināms arī uz pakalpojuma maksu.

[14.3] Tas, ka maksa par pakalpojumu būtu nosakāma 21,34 *euro* dienā, nav pamatojams ar pieteicēja sniegtā pakalpojuma maksas maiņu, ko paredz ārējs normatīvs akts.

Atbilstoši Civillikuma 1402.pantam saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Saistību tiesības starp pieteicēju un departamentu ir radušās no tiesiska darījuma – vienošanās. Pušu tiesības un pienākumus nosaka Valsts pārvaldes iekārtas likums, vienošanās un Civillikuma normas. Līdz ar to pakalpojuma maksu vienošanās izpildes ietvaros neietekmē pieteicēja pakalpojuma maksas izmaiņas, pat ja to maiņa veikta uz ārēja normatīva akta pamata. Šādas izmaiņas nav saistošas departamentam, jo vienošanās neparedz, ka izmaiņas pakalpojuma maksā varētu tikt veiktas, pamatojoties uz veiktiem grozījumiem ārējos normatīvos aktos. Būtiska nozīme piešķirama apstāklim, ka pieteicējs, iegūstot tiesības noslēgt vienošanos un izpildot tās nosacījumus, darbojas privāto tiesību jomā.

[14.4] Vienlaikus noteikumu Nr.901 (*spēkā no 2013.gada 27.septembra*) 7.punktā noteikts, ka šo noteikumu 1.pielikuma II nodaļas 1.2.3.apakšpunktā un 2.pielikuma II nodaļas 1.2.3.apakšpunktā noteiktā cena ir piemērojama līdz brīdim, kad tiek izpildīts līgums par pakalpojuma sniegšanu un pakalpojuma sniegšana tiek pabeigta, ja attiecīgais līgums noslēgts līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai un tā saistību izpilde nepārtraukti turpinās.

Secināms, ka noteikumos Nr.901 ietverta atruna, ka iepriekš noteiktā cena ir piemērojama līdz brīdim, kad tiek izpildīts līgums par pakalpojuma sniegšanu un pakalpojuma sniegšana tiek pabeigta. Tā kā vienošanās noslēgta pirms noteikumu Nr.901 spēkā stāšanās un vienošanās saistību izpilde ir nepārtraukti turpinājusies līdz 2016.gada 20.septembrim, jaunās pakalpojuma cenas 21,34 *euro* piemērošanai nav pamata.

[15] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs pakalpojumu sniedzis departamentam pēc vienošanās termiņa beigām no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 20.septembrim. Laikā no 2015.gada 1.jūlija līdz 2016.gada 20.septembrim pieteicējs pakalpojumu sniedzis vienai personai. Secināms, ka personu pārvietošana pie citiem pakalpojumu sniedzējiem notikusi sešu mēnešu laikā, izņemot vienu personu.

Lietā nav iesniegti pierādījumi pieteicēja apgalvojumam, ka departaments būtu apzināti vilcinājies ar personu pārvietošanu. Pieteicējs nav arī izteicis departamentam aicinājumu personas pārvietot nekavējoties vai arī norādījis uz departamenta vilcināšanos, veicot personu pārvietošanu. Savukārt no tiesas sēdē paskaidrotā izriet, ka personu pārvietošana notikusi savstarpēji sadarbojoties pieteicējam un Rīgas domes Sociālajam dienestam.

Atzīstot, ka pieteicēja iebildumi ir pārāk vispārīgi un ņemot vērā tiesas iepriekš atzīto [14.2], ka personu pārvietošanā ir ievērojamas Latvijas Republikas Satversmē noteiktās cilvēktiesības, tiesai nav pamata atzīt, ka departamenta vainas dēļ tikusi pieļauta apzināta vilcināšanās personu pārvietošanā pie citiem pakalpojumu sniedzējiem.

[16] Balstoties uz iepriekš minēto, tiesa konstatē, ka pēc vienošanās darbības termiņa beigām, laika posmā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 20.septembrim, nosakāma maksa par pakalpojumu 15,42 *euro* dienā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 256.[1] panta ceturto daļu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Noraidīt valsts sociālās aprūpes centra „Rīga" pieteikumu par 2011.gada 30.decembra vispārīgās vienošanās Nr.DL-11-157-lī izpildes pareizību.

Konstatēt, ka pēc 2011.gada 30.decembra vispārīgās vienošanās Nr.DL-11-157-lī, kas noslēgta starp Rīgas domes Labklājības departamentu un valsts sociālās aprūpes centru „Rīga", darbības termiņa beigām, laika posmā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 20.septembrim, nosakāma maksa par pakalpojumu 15,42 *euro* dienā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis